

Kedves gyermekeim! Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

Elkezdődött a don Álvaro boldoggá avatása előtti utolsó időszak. Milyen hosszúnak, ugyanakkor milyen rövidnek tűnnek nekem a szeptember 27-ig hátralévő napok! Ugyanígy érzett don Álvaro is az Atyánk boldoggá avatását közvetlenül megelőző hetekben. Azok a szavak, melyekkel akkor hozzánk fordult, most nekünk is szólnak: „Ahhoz, hogy megkapjátok azt a bőséges kegyelmet, amellyel az Úr és szent Édesanyja el akarja árasztani a lelkeket (...), lélekben készüljétek fel nagyon jól, keressétek Istent a szívetekben, és igyekezzetek folyamatosan beszélni Vele, végezzétek nagyon jól a normákat, ajánljátok fel nagylelkűen az utazással járó esetleges fáradságot és kellemetlenségeket.”¹ Amint látjátok, ez a tanács ma is tökéletesen időszerű.

Korábban adtam nektek néhány ötletet a lelki felkészülésre. Most – az imádság csendjében – mindenki megkérdezheti saját magától, hogyan táplálta és váltotta konkrét elhatározásokká és nagylelkű napi küzdelemmé a vágyat, hogy jobban felkészüljön a kegyelmek befogadására, melyekkel az Úr elárasztja majd a lelkünket. Mindenesetre még időben vagyunk, hogy az előttünk álló négy héten magasabb fokozatba kapcsoljunk és javítsunk a személyes áhítatunkon.

E vágyat felerősítik majd bennünk a szeptemberi Szűz Mária-ünnepek is, amelyekből gyakorlatilag minden hétre esik egy. Szeptember 8-án lesz Szűz Mária születésének ünnepe: a teljesen szent Szűzé, az Isten szemében legkedvesebb teremtményé, aki szeplőtelen fogantatásától kezdve telve volt kegyelemmel, amely napról napra nőtt benne egészen addig a pillanatig, amikor Isten testestül-lelkestül felvette a Mennybe. Kiváló pillanat ez arra, hogy megújult bizalommal forduljunk az Édesanyánkhöz és kérjük tőle, hogy Fiának kegyelme alaposan megtisztítson minket a nyomorúságainktól, még a legkisebbektől is. Ezért helyezzünk nagy hangsúlyt a szentgyónásra, és segítsünk másoknak is, hogy jól felkészülve járuljanak az irgalom és az öröm szentségéhez.

Szeptember 12-én újabb liturgikus ünnep vár ránk: Szűz Mária szent Neve. Mekkora örömmel tölt el, amikor kimondjuk a nevét! Ha Jézus neve – ahogy Szent Bernát fogalmazott – „méz az ajkadon, dallam a fülben, ujjongó öröm a szívben”,² valami hasonlót mondhatunk Szűz Mária nevééről is. Ezért azt javaslom, hogy ezekben a napokban imádkozzuk különleges

---

¹ DON ÁLVARO: Levél, 1992. április 27.

² SZENT BERNÁT: *15. szentbeszéd az Énekek énekéről*, III, 6 („Opera Omnia”, ed. Cister. 1957, I, 86.o.).

figyelemmel az Üdvözlégyeket, különösen a rózsafüzérben. Amikor újra meg újra, mégis mindig újszerűen segítségül hívjuk Máriát ezzel az Isten által választott szép névvel, az balszamként enyhíti a viszontagságok súlyát, zeneként visszhangzik a fülünkben és pompás ízekkel tölt el.

A hónap közepén, 15-én lesz a Fájdalmas Szűzanya ünnepe, aki *iuxta crucem Iesu*, Jézus Keresztjének tövében mélyen egyesült Fia áldozatával és saját gyermekeivé fogadott minket.³ És mi mást mondhatnánk nektek, mint hogy az imádságainkat az önmegtagadás ízével kell fűszerezniük? Így könnyebb lesz *meghatni* az Urat, hogy megadja nekünk az ajándékait. Nem hiába emlékezik meg az Egyház a Szűzanya fájdalmairól éppen a Szent Kereszt felmagasztalása után. Az Anyaszentegyház *mély áhítatot* akar kelteni bennünk *a keresztre feszített Krisztus iránt és gyengéd, gyermeki áhítatot Szűz Mária, Isten anyja és a mi Édesanyánk iránt, aki a Kereszt tövében áll, erősen, a fájdalomtól megtört szívvel, egyedül vagy majdnem egyedül.*

Gyermekeim, gondolkodjatok el – tette hozzá Szent Josemaría. – *Mondjatok valamit az Úrnak és az Édesanyjának: azt, amit annak az édesanyjának mondanánk, akit így látunk, megbántva, megkínózva, gonosz emberek tekintetének kereszttüzeiben. Hagyja – a Fia iránti szeretetből –, hogy vágyaiban keresztre feszítsék, elfogadja a sértéseket és a megaláztatásokat.*⁴

Ezenkívül 15-én lesz annak is az évfordulója, hogy don Álvarot megválasztották Szent Josemaría első utódjának az Opus Dei élén. Azt javaslom nektek, hogy imádkozzatok el gyakran az imakártyáján szereplő imádságot és kérjétek a közbenjárását az Egyház, a Mű, a világ és minden ember szükségleteiért. Egy megosztott világ láttán, ahol a népek egymás ellenségei és a családokat viszályok tépázzák, a béke és az egység isteni ígérete – amelyet az Ószövetség előre hirdetett és az Újszövetség határozottan megerősített – **számunkra tele van reménnyel: olyan jövőt jelez, amelyet Isten már mostantól készít számunkra. Ez az ígéret azonban elválaszthatatlanul kapcsolódik egy parancsolathoz – teszi hozzá a Pápa –: térjünk vissza Istenhez, és engedelmessé váljunk teljes szívünkkel törvényének (vö. MTörv 30,2–3). A kiengesztelődés, az egység és a béke isteni ajándéka elválaszthatatlanul kapcsolódik a megtérés kegyelméhez: át kell alakítani szívünket, hogy megváltoztathassuk életünk és a történelem folyását, mint egyének és mint nép egyaránt.**⁵

Végül néhány helyen szeptember 24-én tartják a Fogolykiváltó Boldogasszony ünnepét. Az e név alatt tisztelt Szűzanya szorosán kapcsolódik a Mű történetéhez: az ő szobra előtt imádkozott sokszor az Atyánk, többek között 1946-ban, első római útja előtt és onnan visszatérve. Don Álvaro segítségével helyezzük nagy bizalommal az ő kezébe a közelgő események lelki gyümölcseit.

A múlt hónaphoz hasonlóan újra azt kérem, hogy ne hagyjuk magukra azokat, akik a világ különböző pontjain a hitük miatt szenvednek vagy üldözik őket. Ne gondoljuk azt, hogy nem tehetünk semmit. Noha fizikailag távol vagyunk tőlük, támogatni tudjuk őket fájdalmaik elviselésében az imádságunk, az áldozataink és – amikor lehetséges – anyagi jellegű segítség által, legfőként pedig azért, hogy keresztény kötelességeinket hűségesen teljesítsük. Szent Josemaría így írt erről: *apostoli munkánk elősegíti majd a békét, az emberek közötti*

³ Vö. Jn 19,26-27

⁴ SZENT JOSEMARÍA: Feljegyzések egy elmélkedésről, 1970. szeptember 15.

⁵ FERENC PÁPA: Szentbeszéd Szöulban, 2014. augusztus 18.

együttműködést, az igazságosságot, segíteni fog elkerülni a háborúkat, az elszigetelődést, a népek és az egyének önzését, hiszen mindenki ráébred majd arra, hogy mind az emberek nagy családjának tagjai, amely Isten akaratából a tökéletesség felé halad.⁶

Minden egyes háború ostorcsapás az emberiség számára, de különösen borzalmasak azok, amelyeket – hamis és káromló módon – Isten nevében indítanak el, amint arra Ferenc pápa az elődeihez hasonlóan több alkalommal is felhívta a figyelmet. Az elmúlt hetekben különösen drámaivá vált a keresztények és egyéb vallási közösségek helyzete Irakban, de hasonló a helyzet Szíriában, Nigériában és egyéb helyeken is. A testvéreinket érő támadások láttán újra időszerűvé válik az, amit a Szentatya egyik reggeli szentbeszédében mondott a Szent Márta-házban: **Ma több a tanúságtevő, a vértanú az Egyházban, mint az első századokban. Miközben ebben a misében megemlékezünk dicsőséges elődeinkről itt, Rómában, gondoljunk azokra a testvéreinkre, akiket üldöznek, akik szenvednek, és akik saját vérükkel gyarapítják a kicsi egyházak magját, és imádkozunk értük és saját magunkért.**⁷

Boldoggá avatásának hónapjában imádkozzunk don Álvaróhoz a világ békéjéért és főként vigaszt azon keresztények és más jó szándékú emberek számára, akiket a hitük miatt érnek támadások. Fiatalkorában don Álvarót is üldözték vallási okokból, és – az Úr akaratára való teljes ráhagyatkozással – szembenézett a vértanúhalál eshetőségével is, amikor a spanyol polgárháború első hónapjai alatt egy házkutatás során a katonák egy fészületet találtak a zsebében, ami akkoriban a börtön és súlyos ítélet veszélyét hordozta magával.

Ugyanígy tett, amikor a börtönben az örök megfenyegették és még pisztolyt is tartottak a halántékához. Istenre bízta magát anélkül, hogy bármi olyat tett volna, ami ellentmondott volna a lelkében lakozó hitnek vagy reménynek. Biztos vagyok benne, hogy hatékonyan Isten elé tárja majd e kérésünket. Talán ismételhettük azt a kérést, amelyet Szent Josemaría írt le egy hasonló alkalommal: ***Milyen szép az az imádság, amelyet gyakran kellene ismételned, azé a barátunké, aki a vallás elleni gyűlöletből bebörtönzött egyik papért imádkozott: „Istenem, vigasztald meg őt, mert üldözést szenved Érted. Mennyien szenvednek azért, mert Neked szolgálnak!”***⁸

Ugyanakkor imádkozzunk valódi hittel a mai kor új vértanúihoz is. Kérjük tőlük azt is, hogy a Mennyből támogassanak minket és segítsenek Krisztus szeretetének tanúi lenni a családjainkban, a városban és kerületben, ahol lakunk, az országunkban és az egész világon, a szegények és a betegek között. Legyen hozzájuk hasonlóan minden keresztény világító fény ebben a világban, amelynek oly nagy szüksége van a béke és az öröm magvetőire.

Most visszatérek a szeptember 27-28-i madridi és 30-i római események közvetlen előkészületeire. Amint boldoggá avatásra váró elődöm javasolta, „igyekezzetek a lehető legjobban teljesíteni azokat az útmutatásokat, amelyeket kaptok. Nem lesz belőlük sok, de szükségesek a szertartások zökkenőmentes lezajlásához és ahhoz, hogy azok minden résztvevő számára lelkileg gyümölcsözőek legyenek. Legfőként pedig, gyermekeim, adjatok természetfeletti értelmet ezeknek a napoknak, és a liturgikus szertartásokon természetes és egyszerű módon mutassátok ki az áhítatotokat.”⁹

⁶ SZENT JOSEMARÍA: *Levél, 1932. január 9.*, 38.

⁷ FERENC PÁPA: Szentbeszéd, 2014. június 30.

⁸ SZENT JOSEMARÍA: *Kovácsützhely*, 258.

⁹ DON ÁLVARO: *Levél, 1992. április 27.*

Igyekezünk e tanácsokat továbbadni mindenkinek, aki közelről vagy távolról velünk lesz az ünnep során. Mindenkit örömmel tölt majd el, ha a boldoggá avatási mise és az azt követő napokon bemutatott hálaadó misék résztvevői egy emberként és megfontoltan válaszolnak a misét bemutató pap szavaira. „Énekük – Isten iránti hálaadó és örömeink – a szeretet erejével visszhangozzon és érjen fel a Mennybe: *et clamor meus ad te véniat* (Zsolt 101[102],2). *Egyedül ennek a kiáltásnak* szabad felhangzania a liturgikus szertartások alatt (...), az imádságok és énekek természetfeletti értelemmel, imádságos lélekkel és derűs örömmel áthatott kiáltásának” – fejezte be don Álvaro.¹⁰

A hónap első péntekét megelőző szentségimádást végezzük nagyobb szeretettel, és fordítsatok fokozott figyelmet a *szentgyónás apostolkodására* – amelyet annyira szeretett don Álvaro –, valamint a Páapért és a szándékaiért mondott imádságra. Tegnap pappá szenteltem két aggregátus testvéreket. Imádkozzatok különösen értük és minden papért.

Különös örömmel számolok be róla, hogy alkalmam nyílt – veletek együtt – meglátogatni venezuelai gyermekeimet, és ott ünnepelhettem papszentelésem évfordulóját is. Bőséges gyümölcsöt hoz majd az ottani apostoli munka.

Elértem levelem végére. Biztosítalak benneteket, hogy mindannyian jelen vagytok az imádságaimban, különösen azok, akik – különböző okoknál fogva – nem lehettek ott személyesen don Álvaro boldoggá avatásán. Amint már mondtam, mindannyian együtt leszünk az imádságban és a szándékainkban.

Minden szeretetemmel megáldalak benneteket és különösen megemlékezem rólatok.

Atyátok,

+ Javier

TorreCiudad, 2014. szeptember 1.

---

¹⁰ *Ugyanott*